

Καθώς διάβαζα το βιβλίο μου δημιουργήθηκαν πολλά συναισθήματα. Αρχικά, χάρηκα που ο Σμούελ και ο Μπρούνο κράτησαν τη φιλία τους, παρόλο που τους χώριζε το συρματοπλέγμα και παρά τις διαφορές τους. Επίσης, χάρηκα που δεν πρόδωσε ο ένας τον άλλον. Επιπρόσθετα, συγκινήθηκα στο σημείο που ο Μπρούνο θέλησε να βοηθήσει τον φίλο του, δεν δίστασε και δεν σκέφτηκε ότι μπορεί να ήταν επικίνδυνο. Ακόμα συγκινήθηκα αλλά ταυτόχρονα στεναχωρήθηκα στο τέλος που και τα δύο παιδιά χάνουν τη ζωή τους μέσα σε ένα θάλαμο αερίων που είχαν δημιουργήσει οι Γερμανοί, για να σκοτώνουν τους Εβραίους. Γενικότερα, αισθάνθηκα φρίκη για τον απάνθρωπο τρόπο που μεταχειρίζονταν οι Γερμανοί τους αιχμαλώτους στα στρατόπεδα συγκέντρωσης, καθώς δε σέβονταν και δεν υπολόγιζαν καθόλου την ανθρώπινη ζωή και τους οδηγούσαν στον θάνατο.

Δήμητρα Κωσταρά